

3 Dage, idet Ordet *inden* forstaas som enstydigt med *indenfor*; men noget bestemt kan neppe siges herom.

I § 2, 2det Stykke er givet nogle Detailbestemmelser om, fra hvilket Tidspunkt Fristen skal beregnes, forsaavidt der ikke er angivet nogen bestemt Tidsgrænse for dens Udløb, altsaa naar Fristen blot er sat til et Tidsrum af f. Eks. 3 Dage eller lignende. Er Tilbudet gjort i Brev, er det i Tilslutning til den herskende Anskuelse saavel i som udenfor Handelsforhold foreskrevet, at Fristen skal regnes fra den Dag, Brevet er dateret. I den tyske borgerlige Lovbog § 187 er det udtrykkelig udtalt, at selve den Dag, Brevet er dateret, ikke skal medregnes, saaledes at det, naar Brevet er dateret den 1ste Juni, og man har forlangt Svar om 3 Dage, vil være tilstrækkeligt, at Svaret er kommet frem den 4de Juni. Dette vil ogsaa som Regel være rigtigt; men er Fristen f. Eks. angivet i Timer, kan det dog være tvivlsomt, om det vil passe.

Saafremt Datoen paa Brevet skulde være urigtig, vil Reglen i § 34, 1ste Stykke om Virkningen af, at en Viljeserklæring ved Fejlskrift eller anden lignende Fejltagelse fra Afgiverens Side har faaet et andet Indhold end tilsigtet, komme til Anvendelse. Efter denne Regel vil Modtageren af Tilbudet, naar han hverken indsaa eller burde indse, at der forelaa en Fejldatering, kunne rette sig efter den i Brevet angivne Dato. Heraf følger, at det sædvanlig vil komme til at gaa ud over Tilbudsgiveren, naar Afvigelsen fra den rette Dato ikke er betydelig, idet man ikke kan stille store Krav til Modtageren om nøjagtig Under søgelse af Datoens Rigtighed.

For det Tilfælde, at Tilbudet er udateret, er ingen Regel opstillet. Modtageren maa da sædvanlig kunne rette sig efter Poststemplets Dato, eller, forsaavidt denne ikke kan læses, efter den Dato, Brevet maa antages at være afsendt.

Saafremt Tilbudet er gjort i Telegram, kan man som oftest gaa ud fra, at Tilbudsgiveren ønsker Svar særlig hurtigt, jfr. det

nedenfor ved § 3 bemærkede, og den med Hensyn til Tilbud i Brev opstillede Regel vil derfor ikke passe her. Derimod vil man formentlig træffe det rette, naar Fristen ved telegrafiske Tilbud, saaledes som sket i Udkastet, regnes fra den Tid paa Dagen, da Telegrammet er indleveret til Afsendesstedets Telegrafstation. Dette Tidspunkt lader sig sædvanlig let konstatere, idet indleverede Telegrammer af Telegrafvæsenet forsynes med Angivelse af Klokkeslet for Indleveringen, hvilken Angivelse sammen med Telegrammet telegraferes til vedkommende anden Telegrafstation, der forsyner den Blanket, der udleveres Adressaten, med Paategning om det angivne Klokkeslet for Indleveringen. Skulde der under Ekspeditionen fra Telegrafvæsenets Side indløbe Fejl, maa Bestemmelsen i § 34, 2det Stykke finde analogisk Anvendelse, saaledes at Tilbudsgiveren, saafremt han kan oplyse, at Klokkeslettet er urigtigt meddelt Adressaten, som Regel ikke behøver at finde sig i, at dette bliver lagt til Grund for Fristens Beregning.

De her opstillede Regler om Beregningen af Fristen ere kun Fortolkningsregler og som saadanne naturligvis kun deklatoriske; de maa ifølge § 1 vige for Aftale eller Handelsbrug eller anden Sædvane.

Man har haft under Overvejelse i Forbindelse med Bestemmelserne i § 2 at søge at fastslaa Betydningen af nogle især af Handlende ved Fastsættelsen af Akceptfrist hyppigt benyttede Udtryk, saasom „Svar inden 8 Dage“, „Svar per omgaaende“ og „prompte Svar“, men har maattet opgive Forsøget, da der indenfor Handelsverdenen synes at være ret delte Meninger om, hvorledes de omtalte Udtryk skulde forstaas. Svar inden „8 Dage“ vil, uanset det ovenfor om Udtrykket *inden* anførte, her i Landet formentlig sædvanlig betyde, at Svaret skal være naaet frem senest paa den syvende Dag, men som fælles Lovregel for de tre Lande har man ikke turdet udtale dette. Udtrykkene „prompte Svar“ og „Svar pr. omgaaende“ synes at være enstydig, men